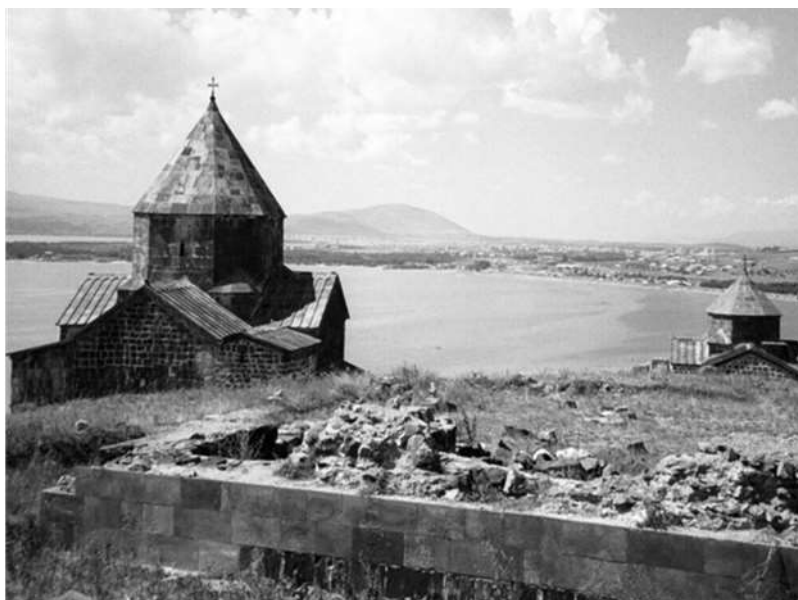

Arméni a Gruzínci

V roce moskevské olympiády pořádalo podnikové ROH zájezd do Arménie a Gruzie. Cestovní pas jsem sice mít nesměl, z Ministerstva vnitra mi na stížnost dokonce odepsali, že to není v zájmu ČSSR, ale na kolektivní zájezdy mi policajti milostivě dávali jednorázovou cestovní přílohu k občanskému průkazu do zemí tábora socialismu.

Z Moskvy do Jerevanu jsme letěli z vnitrostátního letiště Domodědovo. Proti mezinárodnímu Šeremetěvu to byl do očí bijící rozdíl. Po chodbách „utáboření“ lidé, kteří čekají už druhý nebo třetí den na místo v letadle, na toaletě se kdosi z těch táborníků holí, místo kufrů krabice od margarínu. Od banánů ne, ty k dostání nejsou. Ve frontě na letadlo je i živá koza a na palubu se dostáváme jen díky tomu, že jsme „grupa“. O sedadlu podle čísla na letence nemůže být ani řeči. Mám ale štěstí. Zajímavě vypadající soused se hned dává do řeči.....*Ja Eduard Aslibekjan i eto moja žena Emilia....je to sice Azerbajdžánka, ale jinak je to moc hodná žena.* Teprve o mnoho let později jsem pochopil smysl těch slov - arménský křesťan si vzal za ženu muslimku z Azerbajdžánu.....*Vy jste Rus ?....Ne ! ne ! ne ! ...a proč se ptáte ?Mluvíte bezvadně rusky a.....koptám s pocitem, že jsem se souseda dotkl....Jsem Armén, ale mám ruské vzdělání...a pracuji jako náměstek ministra stavebnictví Arménie...a moje jméno Eduard je stejné, jako jméno anglických králů.....a Rusové ještě bydleli na stromech,*

když jsme my Arméni měli své písmo.....a Jerevan je jediné hlavní město v Sovětském svazu, kde není záchytká?????.....jen tupě zírám.....a Jerevan je jediné hlavní město v Sovětském svazu, kde není záchytká?????.....pořád ještě tupě zírám.....a Jerevan je jediné hlavní město v Sovětském svazu, kde není záchytkáPačemu ?....konečně !konečně mi došlo, že se mám zeptat.....Protože Armén není nikdy opilý....ne, že by nepil....ale když vypije,

tak jen tiše stojí v koutě a ty mu jen na očích vidíš, že pil..... když ale vidíš někoho na ulici a on se klátí, tak to není Armén....Éto Rúúúskij !!!

Když jsem bez obalu přiznal, že mě vyhodili ze strany a potom i z armády, nabídl mi pan náměstek tykání a pozval mě k sobě do Jerevanu na večeři. Jen jsem ještě poprosil, aby se mnou mohl přijet můj kamarád Karel.

Bydleli jsme na břehu jezera Sevan v hotelu Motel. Že to je blbost ? Je. Ale nápis opravdu zněl Gostinica „Motel“. Šel jsem na recepci.....*Spojte mi, prosím, na pokoj Jerevan číslo.....Nelzja.....Pačemu že nelzja ?.....U miňá nět telefon.....I što éto...ukazují na přístroj.....To je jen po baráku.....A kde je pořádný telefon ?.....Jen u direktora.....A kde je direktor ?.....Tam !*

Pan direktor mému přání ochotně vyhověl. Horší bylo, když se dověděl, že chceme odjet do Jerevanu a ještě horší, když jsem mu řekl, že se možná na noc nevrátíme. Uklidnil jej až hovor s Edikem - náměstkem ministra. Ten mu slíbil, že si to s ministrem vnitra osobně vyřídí.

Večeře u Edika byla velkolepá a bylo tam víc lidí, než jsme očekávali.....*Když mám já milé hosty...poučil nás Edik...tak musí přijít i moji přátelé, aby i oni měli potěšení pobýt s mými hosty.* Jako desátý či jedenáctý chod přišla na stůl studená polévka ze zakysaného mléka. Otočil jsem se ke Karlovi a co nejtíšeji jsem mu šeptal do ucha.....*Ty, Karle, tak z tohodle se už doopravdy po.....*Dodnes nepochopím, jak to mohl Edik přes celý stůl slyšet a navíc, jak tomu mohl rozumět. Pravda je, že se na nás pobaveně podíval a prohlásil.....*Plócho ty gavariš, Jan, nikakoj sráčky ně búdět.....* A nebylo.

V Tbilisi jsme bydleli v hotelu Ivéria. Nejdřív nás vykostila pokojská.....*Co prodáte ?..... Ale my nic nemáme.....Nepovídejte, v kufru máte rifle !.....A to máme pak chodit nahatý ?... Dyť máte ještě jedny kalhoty na sobě !.....* Ach jo !

Večer jsme šli do amfiteátru na koncert. Zpíval laureát jakési významné festivalové ceny, „Chudožestvěnyj ansámbl Voroněžskije děvčata“. Až na kouzelníka a přihlouplého konferenciéra to bylo opravdu fantastické. Zpěv, chorovody, stylizované kroje. *Dáte mi připálit ?.....* oslovil jsem mladíka před amfiteátre.....*Jak se vám líbil koncert ?....* přidržel mi svoji cigaretu.....*Bylo to opravdu báječné..... Rúúúskije !!.....* ucedil opovržlivě a šel ode mne pryč.

Na mrazáku jsme měli dvě lahve vodky a ta se teď po otevření táhla jako med. Trochu jsme zpívali a z vedlejšího balkónu bouchání. Dvě černé kudrnaté hlavy se posunčinou ptaly, jestli mohou přijít na návštěvu a jako vstupné ukazovaly další lahev. A tak proč ne ? Pochopil jsem, že mluví španělsky. Rychle jsem zapátral ve svých chatrných znalostech a zjistil, že všechno, co mohu aktuálně použít je z Drdovy Němé barikády. Pronesl jsem téměř slavnostně.....*No pasaran !...* a jedna ta kudrnatá hlava mě láskyplně objala kolem ramen. *Viva España !...* pokračuji, to už se ale druhá kudrnatá hlava rozprahuje, že mi ubalí pořádnou facku. Karel se naštěstí postavil mezi nás a tak po chvíli strkání pokračoval dialog slovně.....*No jo, mluvili sice španělsky, ale byli to Baskové. A ve Tbilisi už byli třetí měsíc a učili se tam, jak dělat ve jménu teroristické organizace ETA bombové atentáty.*